

David og *Batseba*

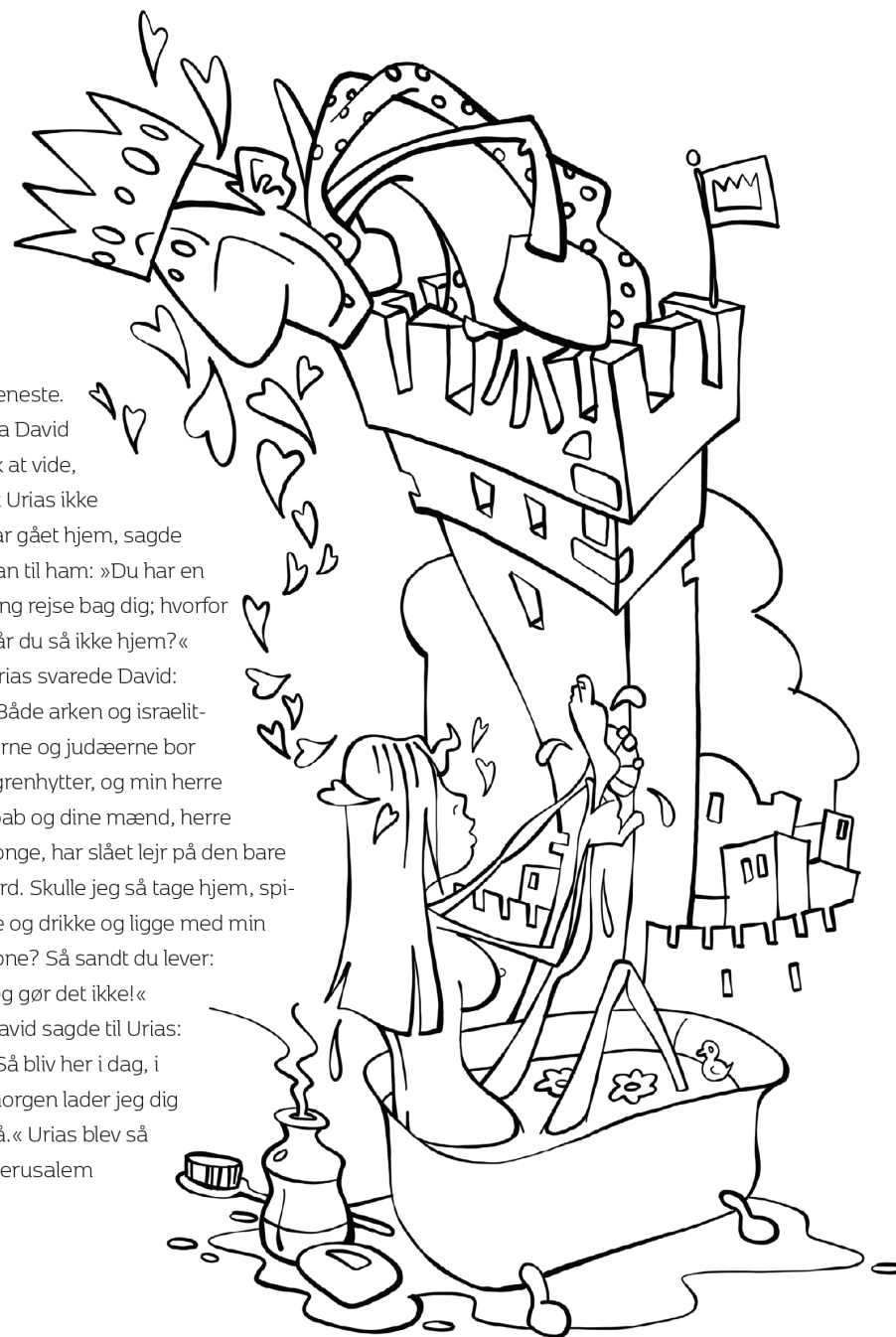

Engang ved aftenstid stod David op af sin seng og gik rundt på taget af sit hus. Deroppefra fik han øje på en kvinde, der var ved at tage bad. Hun var meget smuk. David sendte bud og forhørte sig om kvinden, og han fik det svar, at det var Batseba, Eliams datter, hittitten Urias' kone. David sendte så bud efter hende. Hun kom ind til ham, og han lå med

hende; hun havde netop rensset sig efter sin menstruation. Bagefter gik hun hjem. Men kvinden var blevet gravid, og hun sendte bud til David og fortalte ham, at hun var blevet gravid. Så sendte David bud til Joab: »Send hittitten Urias til mig!« Det gjorde Joab, og da Urias var kommet, spurgte David ham, hvordan det stod til med Joab og med hæren og med krigen. Derpå sagde David til Urias: »Gå nu ned til dit hus og vask støvet af dine fødder.« Urias forlod da kongens hus, og en gave fra kongen blev sendt efter ham.

Men Urias gik ikke hjem; han lagde sig ved porten til kongens hus blandt de andre, der stod i hans herres

tjeneste. Da David fik at vide, at Urias ikke var gået hjem, sagde han til ham: »Du har en lang rejse bag dig; hvorfor går du så ikke hjem?« Urias svarede David: »Både arken og israelitterne og judæerne bor i grenhytter, og min herre Joab og dine mænd, herre konge, har slået lejr på den bare jord. Skulle jeg så tage hjem, spise og drikke og ligge med min kone? Så sandt du lever: Jeg gør det ikke!« David sagde til Urias: »Så bliv her i dag, i morgen lader jeg dig gå.« Urias blev så i Jerusalem

den dag. Dagen efter indbød David ham til middag og drak ham beruset. Alligevel gik han ikke hjem om aftenen, men gik ud og lagde sig blandt sin herres folk.

Næste morgen skrev David et brev til Joab og sendte det med Urias. I brevet stod der: »Sæt Urias i forreste linie, hvor kampen er hårdest, og lad ham i stikken, så han kan blive dræbt.« Joab, der havde holdt øje med byen, satte Urias på det sted, hvor han vidste, at der stod tapre krigere. Da nu mændene i byen gjorde udfald mod Joab, faldt en del af Davids folk; også hittitten Urias døde. Joab sendte bud til David om hele slagets gang, og han indskærpede sendebudet: »Når du har aflagt beretning til kongen om hele slagets gang, så farer kongen måske op i vrede og siger til dig: »Hvorfor kæmpede I så nær byen? I måtte da vide, at der ville blive skudt oppe fra muren. Hvem var det, der slog Abimelek, Jerubbeshets søn, ihjel? Var det ikke en kvinde, som smed en kværnsten ned på ham fra muren i Tebes, så han døde? Hvorfor kom I den mur så nær?« I så fald skal du sige: Også din tjener hittitten Urias døde.« Så tog budet af sted og kom og fortalte David alt, hvad Joab havde pålagt ham; han sagde til David: »Selv om mændene fik overtaget og rykkede ud mod os på åben mark, drev vi dem tilbage til byporten. Men da bueskytterne begyndte at skyde på os fra muren, blev nogle af kongens folk dræbt; også din tjener hittitten Urias døde.« Da sagde David til budet: »Sig til Joab: »Det skal ikke bekymre dig. Sværdet fortærer både den ene og den anden. Nej, forstærk angrebet på byen og riv den ned!« På den måde skal du sætte mod i ham.«

Da Urias' kone hørte, at hendes mand var død, holdt hun ligklage over sin mand. Men da sørgetiden var omme, hentede David hende hjem til sig; han giftede sig med hende, og hun fødte ham en søn.

Men det, David havde gjort, var ondt i Herrens øjne.

Da sendte Herren Natan til David, og han kom til ham og sagde: »Der var to mænd i samme by; den ene var rig, den anden fattig. Den rige havde får og køer i mængde, den fattige havde kun et eneste lille lam, som han havde købt. Han tog sig godt af det, det voksede sig stort hjemme hos ham og børnene. Det spiste af hans brød, det drak af hans bæger, og det lå i hans skød, som om det var hans datter. En dag fik den rige besøg, men han nænnede ikke at tage af sine egne får eller okser og tilberede det til den vejfarende, der var kommet til ham. Så tog han den fattige mands lam og tilberedte det til manden, der var kommet.«

Davids vrede flammede voldsomt op mod den mand, og han sagde til Natan: »Så sandt Herren lever: Den mand, der gør sådan, skal dø, og lammet skal han erstatte firedobbelt, fordi han har hand-

let så hjerteløst!« Da sagde Natan til David: »Du er manden! Dette siger Herren, Israels Gud: Jeg salvede dig til konge over Israel, og jeg reddede dig fra Saul. Jeg gav dig din herres hus og lagde din herres hustruer i din favn, og jeg gav dig Israels hus og Judas hus. Og skulle det ikke være nok, havde jeg gerne givet dig langt mere. Hvorfor har du vist foragt for Herrens ord og gjort, hvad der er ondt i hans øjne? Hittitten Urias har du slået ihjel. Hans kone har du giftet dig med, og ham selv har du hugget ned med ammonitternes sværd. Fra nu af skal sværdet aldrig vige fra dit hus, for du har vist foragt for mig og giftet dig med hittitten Urias' kone. Dette siger Herren: Jeg vil lade ulykken ramme dig fra din egen familie. For øjnene af dig vil jeg tage dine hustruer og give dem til en anden, som ganske åbenlyst skal ligge med dem. Du har handlet i det skjulte, men jeg vil handle i fuld åbenhed over for hele Israel.« Da sagde David til Natan: »Jeg har syndet mod Herren.« Natan svarede David: »Så tilgiver Herren din synd. Du skal ikke dø. Men siden du har givet Herrens fjender anledning til at spotte, skal den søn, du har fået, dø.« Så gik Natan hjem.